EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 13.12.2018
COM(2018) 828 final

ANNEX

BILAG

til

Forslag til RÅDETS AFGØRELSE

om indgåelse af en protokol mellem Den Europæiske Union, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om kriterier og procedurer for fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning indgivet i en medlemsstat eller i Schweiz, vedrørende adgang til Eurodac med henblik på retshåndhævelse

BILAG

til

Forslag til RÅDETS AFGØRELSE

om indgåelse af en protokol mellem Den Europæiske Union, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om kriterier og procedurer for fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning indgivet i en medlemsstat eller i Schweiz, vedrørende adgang til Eurodac med henblik på retshåndhævelse

DEN EUROPÆISKE UNION

og

DET SCHWEIZISKE FORBUND,

og

FYRSTENDØMMET LIECHTENSTEIN,

i det følgende benævnt "parterne",

(1) SOM TAGER I BETRAGTNING, at aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet i en medlemsstat eller i Schweiz ("aftalen af 26. oktober 2004") blev indgået den 26. oktober 2004[1].

(2) SOM TAGER I BETRAGTNING, at protokollen mellem Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om kriterier og mekanismer for fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning indgivet i en medlemsstat eller i Schweiz ("aftalen af 28. februar 2008") blev indgået den 28. februar 2008[2].

(3) SOM MINDER OM, at Den Europæiske Union den 26. juni 2013 vedtog Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 603/2013 om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af forordning (EU) nr. 604/2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet i en af medlemsstaterne af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs, og om medlemsstaternes retshåndhævende myndigheders og Europols adgang til at indgive anmodning om sammenligning med Eurodacoplysninger med henblik på retshåndhævelse og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011 om oprettelse af et europæisk agentur for den operationelle forvaltning af store IT-systemer inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed (forordning (EU) nr. 603/2013) [3].

(4) SOM MINDER OM, at procedurerne for sammenligning og videregivelse af oplysninger med henblik på retshåndhævelse, som fastsat i forordning (EU) nr. 603/2013, ikke udgør en udvikling, der bygger på bestemmelserne i Eurodac, jf. aftalen af 26. oktober 2004 og protokollen af 28. februar 2008.

---

1 EUT L 53 af 27.2.2008, s. 5.
2 EUT L 160 af 18.6.2011, s. 39.
3 EUT L 180 af 29.6.2013, s. 1.

(5) SOM TAGER I BETRAGTNING, at der bør indgås en protokol mellem Den Europæiske Union og Det Schweiziske Forbund, i det følgende benævnt "Schweiz", og Fyrstendømmet Liechtenstein, i det følgende benævnt "Lichtenstein", for at gøre det muligt for Island og Norge at deltage i retshåndhævelsesaspekterne af Eurodac og således gøre det muligt for udpegede retshåndhævende myndigheder i Schweiz og Lichtenstein at anmode om sammenligning af fingeraftryksoplysninger, som de andre deltagende stater har videregivet til det centrale Eurodac-system.

(6) SOM TAGER I BETRAGTNING, at anvendelsen af forordning (EU) nr. 603/2013 med henblik på retshåndhævelse på Schweiz og Liechtenstein også bør gøre det muligt for udpegede retshåndhævende myndigheder i de andre deltagende stater og Europol at anmode om sammenligning af fingeraftryksoplysninger, som Schweiz og Liechtenstein har videregivet til det centrale Eurodac-system.

(7) SOM TAGER I BETRAGTNING, at de deltagende staters udpegede retshåndhævende myndigheders og Europols behandling af personoplysninger med henblik på forebyggelse, afsløring eller efterforskning af terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger i medfør af denne protokol bør være omfattet af en standard for beskyttelse af personoplysninger i henhold til deres nationale ret, som er i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, opdage eller retsforfølge straffelovsovertrædelser eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA[4].

(8) SOM TAGER I BETRAGTNING, at de yderligere betingelser, der er fastsat i forordning (EU) nr. 603/2013, for så vidt angår de deltagende staters udpegede myndigheders og Europols behandling af personoplysninger med henblik på forebyggelse, afsløring eller efterforskning af terrorhandlinger eller andre alvorlige lovovertrædelser, også bør finde anvendelse.

(9) SOM TAGER I BETRAGTNING, at der kun bør gives adgang til Schweiz's og Liechtensteins udpegede myndigheder på betingelse af, at sammenligninger med den anmodende medlemsstats nationale fingeraftryksdatabaser og med alle andre deltagende staters automatiske fingeraftryksidentifikationssystemer, jf. Rådets afgørelse 2008/615/RIA af 23. juni 2008 om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet[5], ikke har ført til fastslåelse af den registreredes identitet. Den betingelse forudsætter, at den anmodende stat foretager sammenligninger med alle øvrige medlemsstaters automatiske fingeraftryksidentifikationssystemer, jf. Rådets afgørelse 2008/615/RIA, som er teknisk tilgængelige, medmindre den anmodende stat kan godtgøre, at der er rimelige grunde til at antage, at det ikke vil føre til identifikation af den registrerede. Der foreligger navnlig sådanne rimelige grunde, når den konkrete sag ikke har nogen operationel eller efterforskningsmæssig forbindelse til en given deltagende stat. Den betingelse forudsætter, at den anmodende medlemsstat retligt og teknisk forudgående har gennemført Rådets afgørelse 2008/615/RIA, for så vidt angår fingeraftryksoplysninger, da det ikke bør være tilladt at foretage en Eurodac-kontrol med henblik på retshåndhævelse, hvis de ovennævnte foranstaltninger ikke først er truffet.

(10) SOM TAGER I BETRAGTNING, at Schweiz's og Lichtensteins udpegede myndigheder forud for søgningen i Eurodac også, hvis betingelserne for en sammenligning er

[4] EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89.
[5] EUT L 210 af 6.8.2008, s. 1.

opfyldt, bør konsultere visuminformationssystemet, jf. Rådets afgørelse 2008/633/RIA af 23. juni 2008 om adgang til søgning i visuminformationssystemet (VIS) for de udpegede myndigheder i medlemsstaterne og for Europol med henblik på forebyggelse, afsløring og efterforskning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger[6].

(11) SOM TAGER I BETRAGTNING, at identiske procedurer vedrørende ny lovgivning og nye retsakter eller foranstaltninger i henhold til aftalen af 26. oktober 2004 og protokollen af 19. januar 2001, herunder det fælles udvalgs rolle, bør finde anvendelse på al ny lovgivning og nye retsakter eller foranstaltninger vedrørende adgangen til Eurodac med henblik på retshåndhævelse —

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1

1. Forordning (EU) nr. 603/2013 gennemføres af Schweiz, for så vidt angår sammenligningen af fingeraftryksoplysninger med dem, der er lagret i Eurodacs centrale system til retshåndhævelsesformål, og anvendes i dets forbindelser med Lichtenstein og med de andre deltagende stater.

2. Forordning (EU) nr. 603/2013 gennemføres af Lichtenstein, for så vidt angår sammenligningen af fingeraftryksoplysninger med dem, der er lagret i Eurodacs centrale system til retshåndhævelsesformål, og anvendes i dets forbindelser med Schweiz og med de andre deltagende stater.

3. Den Europæiske Unions medlemsstater bortset fra Danmark betragtes som deltagende stater som omhandlet i stk. 1 og 2. De anvender bestemmelserne i forordning (EU) nr. 603/2013 vedrørende adgang til Schweiz og Lichtenstein med henblik på retshåndhævelse.

4. Danmark, Island og Norge betragtes som deltagende stater som omhandlet i stk. 1 og 2, forudsat at der anvendes aftaler lignende nærværende aftale mellem dem og Den Europæiske Union, hvori Schweiz og Lichtenstein anerkendes som deltagende stater.

Artikel 2

1. Denne protokol træder ikke i kraft med hensyn til Schweiz, før bestemmelserne i direktiv (EU) 2016/680 og betingelserne i forordning (EU) nr. 603/2013 vedrørende behandlingen af personoplysninger er gennemført og anvendes af Schweiz, hvad angår Schweiz's nationale myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på de formål, der er fastsat i artikel 1, stk. 2, i forordning (EU) nr. 603/2013.

2. Denne protokol træder ikke i kraft med hensyn til Liechtenstein, før bestemmelserne i direktiv (EU) 2016/680 og betingelserne i forordning (EU) nr. 603/2013 vedrørende behandlingen af personoplysninger er gennemført og anvendes af Liechtenstein, hvad angår Liechtensteins nationale myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på de formål, der er fastsat i artikel 1, stk. 2, i forordning (EU) nr. 603/2013.

Artikel 3

Bestemmelserne i aftalen af 26. oktober 2004 og protokollen af 19. januar 2001 vedrørende ny lovgivning og nye retsakter eller foranstaltninger, herunder dem der angår det fælles udvalg, finder anvendelse på al ny lovgivning og nye retsakter eller foranstaltninger vedrørende adgangen til Eurodac med henblik på retshåndhævelse.

Artikel 4

[6] EUT L 218 af 13.8.2008, s. 129.

1. Denne protokol ratificeres eller godkendes af parterne. Ratifikations- eller godkendelsesinstrumenterne deponeres hos generalsekretæren for Rådet for Den Europæiske Union, som er depositar for denne protokol.

2. Denne protokol træder i kraft den første dag i måneden, efter at depositaren har underrettet parterne om, at ratifikations- eller godkendelsesinstrumenterne for Den Europæiske Union og mindst en af de øvrige parter er deponeret.

3. Denne protokol finder ikke anvendelse med hensyn til Schweiz, før Schweiz har gennemført bestemmelserne i kapitel 6 i Rådets afgørelse 2008/615/RIA, og før evalueringsprocedurerne i henhold til kapitel 4 i bilaget til Rådets afgørelse 2008/616/RIA om gennemførelse af afgørelse 2008/615/RIA om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet[7], er gennemført med hensyn til fingeraftryksoplysninger, hvad angår Schweiz.

4. Denne protokol finder ikke anvendelse med hensyn til Liechtenstein, før Liechtenstein har gennemført bestemmelserne i kapitel 6 i Rådets afgørelse 2008/615/RIA, og før evalueringsprocedurerne i henhold til kapitel 4 i bilaget til Rådets afgørelse 2008/616/RIA er gennemført med hensyn til fingeraftryksoplysninger, hvad angår Liechtenstein.

Artikel 5

1. Hver part kan opsige denne protokol ved en skriftlig erklæring til depositaren. En sådan erklæring får virkning seks måneder efter dens indgivelse.

2. Protokollen ophører med at gælde, hvis enten Den Europæiske Union eller både Schweiz og Liechtenstein har opsagt den.

3. Denne protokol ophører med at gælde med hensyn til Schweiz, hvis aftalen af 26. oktober 2004 ophører med at gælde med hensyn til Schweiz.

4. Denne protokol ophører med at gælde med hensyn til Liechtenstein, hvis aftalen af 28. februar 2008 ophører med at gælde med hensyn til Liechtenstein.

5. En parts tilbagetrækning fra denne protokol eller dens suspension eller ophør med hensyn til en part vil hverken påvirke aftalen af 26. oktober 2004 eller protokollen af 28. februar 2008.

Artikel 6

Denne protokol udfærdiges i en enkel original på bulgarsk, dansk, engelsk, estisk, finsk, fransk, græsk, italiensk, kroatisk, lettisk, litauisk, maltesisk, nederlandsk, polsk, portugisisk, rumænsk, slovakisk, slovensk, spansk, svensk, tjekkisk, tysk, og ungarsk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

Den originale tekst deponeres hos depositaren, som udfærdiger en bekræftet genpart til hver af parterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den […]

[7] EUT L 210 af 6.8.2008, s. 12.